

силенъ огънь, се вдигнаха срещу своите обекти. Най-бързо и стремително се разви нападението срещу лъвия участъкъ на неприятелската позиция. Тукъ фактически водеше и важната посока за решителното действие, затова, именно, на дъсния флангъ на 18-и полкъ бъха събрани осем роти: 2/18-а дружина — четири роти, надъсно отъ нея — 1/18-а рота (страничната охрана) и още 11/18-а рота, отъ бригадната поддържка, 13/20-а и 16/18-а роти, отъ полковата поддържка, която при настъплението се държеше въ отстъпъ вдъсно на 1/18-а дружина.

За завладяването голъмата висота при с. Божевци и главния хребетъ на северозападъ отъ нея, тръбаше да се достигне най-напредъ хребета съ Гористата висота, а следъ това, чрезъ захождане съ дъсното рамо, да се тури ръжка и на така наричаната Сипеста висота. Ето защо, докато по фронта на неприятелската позиция се развиващо общъ огневи натискъ, дъснофланговитъ роти се устремиха къмъ Гористата висота. Тукъ майоръ Радковъ бѣ насочилъ дветъ роти отъ бойната част на дружината си: 7-а и 5-а роти. Подкрепени стъ артилерията, тъзи роти настъпиха къмъ спомената висота, и къмъ 12 часа по пладне я завладѣха. Противникътъ не дочека удара, и се оттегли къмъ Голъмата висота при с. Божевци и северозападно отъ сѫщата. По това време къмъ дъсния флангъ на 2/18-а дружина (на Гористата висота) се появи и се подравни 2/18-а рота на капитанъ Георгиевъ. Тази рота бѣ настъпила до р. Хайновци, и следъ това се бѣ насочила покрай рѣката къмъ с. Беревица, но, когато бѣ завладѣна Гористата висота, премина рѣката и застана на крайния дъсень флангъ на полка. 46-и пех. полкъ (3/3-а бригада), който тръбаше да действува по надъсно и срещу лъвия неприятелски флангъ, не бѣше се явилъ до този моментъ. Малко по-късно, обаче, въ 12 часа и 30 минути, той се показва северно отъ с. Мочаръ, и 2/18-а рота установи свръзка съ неговитъ патрули.

Между това, боятъ продължаваше по цѣлия фронтъ на полка, а предъ дъснофланговитъ части отъ бойния редъ стоеше вече втора задача: да настъпятъ и завладѣятъ Сипестата висота, отъ която се фланкираше хребетътъ, който води отъ Гористата къмъ Голъмата висота, и се затрудняваше напредването къмъ последната, т. е. къмъ важния обектъ за полка. Ето защо, полковиятъ командиръ, който досега се намираше на високата южно отъ с. Коритенъ, заповѣда на всичката си артилерия да съсрѣдоточи огъня си върху Сипестата висота, а на дъснофланговитъ части отъ бойния редъ — да настъпятъ къмъ нея и я завладѣятъ. Въ сѫщото време нескорострелниятъ артилерийски възводъ тръбаше да излѣзе на Гористата висота и оттукъ да подкрепя настъпването, а Картечната рота да насочи силенъ огънь по окопитъ, отъ които се фланкира настъплението къмъ Сипестата висота. Заедно съ това, за действие къмъ фланга на противника на Гористата висота бѣ привлечена и 16/18-а рота отъ полковата поддържка.

Ротитъ отъ дъсния боенъ участъкъ настъпиха, като право срещу Сипестата висота удариха 16/18-а и 7/18-а роти, а вдъсно отъ тѣхъ и въ обхватъ на неприятелския флангъ настъпи 2/18-а рота.